

- na čijem državnom području protustranka ima uobičajeno boravište u trenutku pokretanja postupka pred sudom,
- zajedničkog državljanstva partnera u trenutku pokretanja postupka pred sudom,
- prema čijem pravu je registrirano partnerstvo uspostavljeno.

Pored prethodno navedenih slučajeva, nadležni su sudovi u državi članici:

- pred čijim se sudom tužnik upusti u postupak,
- na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina jednog ili obaju registriranih partnera, za odlučivanje o toj imovini,
- koja je u dovoljnoj mjeri povezana sa slučajem, ukoliko postupak nije moguće pokrenuti ili provesti ili bi bio nemoguć u trećoj državi s kojom je slučaj blisko povezan.

Mjerodavno pravo. Partneri mogu izabrati kao mjerodavno pravo države:

- u kojoj oboje ili jedan od njih ima uobičajeno boravište,
- zajedničkog državljanstva partnera ili jednog od njih u trenutku sklapanja sporazuma,
- prema čijem je pravu registrirano partnerstvo uspostavljeno.

Ako partneri nisu izabrali mjerodavno pravo, u pravilu se primjenjuje pravo države prema kojem je uspostavljeno registrirano partnerstvo ili pravo druge države koja predviđa imovinske posljedice registriranog partnerstva.

Mjerodavno pravo primjenjuje se bez obzira na to je li riječ o pravu države članice ili treće države i bez obzira na to gdje se nalazi imovina.

Priznanje i izvršenje. Odluka donesena u jednoj državi članici priznaje se automatski u drugim državama članicama. Sud ne smije preispitivati odluku druge države članice s obzirom na njezin sadržaj, ali može odbiti priznanje ako je odluka:

- u suprotnosti s javnim poretkom,
- donesena jer se tužnik nije upustio u postupak, a nije mu pravodobno dostavljeno pismeno o započinjanju postupka i na način koji mu omogućuje pripremu obrane,
- u proturječju s ranijom odlukom.

Ako je odluka proglašena izvršivom, može se izvršiti u bilo kojoj državi članici. Proglašenje izvršivosti izdaje se uz jednostavno predočenje potrebnih isprava i može se opozvati u žalbenom postupku zbog istih razloga koji vrijede za odbijanje priznanja.

Upoznajte svoju prekograničnu obiteljsku imovinu!

Saznajte koji je sud nadležan i koje je mjerodavno pravo!

Istražite kako sudsku odluku možete koristiti u drugoj državi članici!

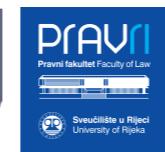
PERSONALIZED SOLUTION IN EUROPEAN FAMILY AND SUCCESSION LAW

Europska unija usvojila je tri uredbe kojima se uređuju imovinska pitanja u prekograničnim obiteljskim odnosima: bračna imovina, imovina registriranih partnerstava i nasljeđivanje. Uredbe pružaju odgovor na povećanu mobilnost obitelji u Europskoj uniji, a svrha im je pomoći parovima i čitavim obiteljima u uređenju njihovih imovinskih odnosa. Uredbe ne propisuju jednakom materijalnopravno uređenje u Europskoj uniji, već sadrže zajednička pravila o nadležnosti, mjerodavnom pravu te priznanju i izvršenju, ne zadirući u posebnosti obiteljskog i nasljednog prava u državama članicama. Uredbe se primjenjuju na prekogranične slučajeve u vezi sa svakodnevnim upravljanjem obiteljskom imovinom, podjelom imovine u slučaju razvoda ili prestanka registriranog partnerstva te u slučaju smrti člana obitelji.

Pomognite nam u prikupljanju informacija ispunjavanjem anonimnog PSEFS upitnika za prekogranične parove dostupnog na:

<http://survey2.cs.unicam.it/limesurvey/index.php/584535?lang=hr>

Projektni partneri

Personalized Solution in European Family and Succession Law
800821-JUST-AG-2017/JUST-JCOO-AG-2017

The content of this leaflet represents the views of the authors only and is their responsibility. The European Commission does not accept any responsibility for the use that may be made of the information it contains.

Mrežna stranica
euro-family.eu

Kontakt
info@euro-family.eu

Co-funded by the Justice Programme
of the European Union (2014-2020)

Obiteljska imovina u Europskoj uniji

SAZNAJTE VIŠE O NOVIM
ZNAČAJKAMA PRAVA UNIJE!

NASLJEĐIVANJE
BRAČNA IMOVINA
IMOVINA REGISTRIRANIH PARTNERSTAVA

Uredba o nasljeđivanju

Uredba o nasljeđivanju primjenjuje se na **nasljeđivanje imovine osoba** umrlih 17. kolovoza 2015. ili kasnije, u postupku pred nadležnim tijelima države članice, osim Danske, Irske i Ujedinjene Kraljevine. Cilj je osigurati da odluke u prekograničnim postupcima nasljeđivanja doneše jedno nadležno tijelo uz primjenu jednog mjerodavnog prava.

Nadležnost. Temeljno pravilo je da su nadležni sudovi države članice u kojoj je **ostavitelj imao uobičajeno boravište** u trenutku smrti. Međutim, stranke se mogu **sporazumjeti o nadležnosti suda** u državi članici čije je pravo ostavitelj izabrao kao mjerodavno za uređenje svojeg nasljeđivanja.

K tomu, Uredba o nasljeđivanju propisuje nadležnost suda u sljedećim državama članicama pod određenim okolnostima:

- država članica pred čijim se sudom stranke upuste u postupak,
- država članica u kojoj se nalazi ostavina,
- država članica koja ima dovoljnu vezu s nasljeđivanjem,
- država članica u kojoj se nalazi uobičajeno boravište osobe ovlaštene dati izjavu o nasljeđivanju,
- država članica gdje se nalazi uobičajeno boravište stranaka ili imovina ili drugi prikladni sud.

Mjerodavno pravo. Temeljno je pravilo da je mjerodavno pravo za nasljeđivanje pravo države u kojoj je **ostavitelj imao uobičajeno boravište** u vrijeme smrti. Međutim, osoba može kao mjerodavno **izabrati pravo** države svog **državljanstva** u vrijeme smrti. Pod određenim uvjetima, mjerodavno će biti pravo države s kojom je **ostavitelj bio očito bliže povezan** u trenutku smrti. Mjerodavno može biti pravo bilo koje države, ne samo države članice.

Priznanje i izvršenje. Odluka donesena u postupku nasljeđivanja u jednoj državi članici **automatski se priznaje** u drugim državama članicama. Sud ne smije preispitivati odluku druge države članice s obzirom na njezin sadržaj, ali može **odbiti priznanje** ako je odluka:

- u suprotnosti s javnim poretkom,
- donesena jer se tuženik nije upustio u postupak, a nije mu pravodobno dostavljeno pismeno o započinjanju postupka i na način koji mu omogućuje pripremu obrane,
- u proturječju s ranijom odlukom.

Ako je odluka proglašena izvršivom, može se **izvršiti** u bilo kojoj državi članici. Proglašenje izvršivosti izdaje se uz jednostavno predočenje potrebnih isprava i može se opozvati u žalbenom postupku zbog **istih razloga** koji vrijede za odbijanje priznanja.

Europska potvrda o nasljeđivanju. Ovu potvrdu izdaje tijelo nadležno za nasljeđivanje, a njezin je sadržaj propisan Uredbom o nasljeđivanju. Potvrda je namijenjena nasljeđnicima, legatarima, izvršiteljima oporuka ili upraviteljima ostavine iz jedne države članice, koji se na taj status pozivaju u drugoj državi članici ili tamo ostvaruju svoja prava. Izdana potvrda **automatski se priznaje** u svim državama članicama. Korištenje potvrde nije obvezno.

Uredba o bračnoj imovini

Ova Uredba uređuje imovinskopravne režime kod prekograničnih brakova od 29. siječnja 2019., pred nadležnim tijelima u državama članicama koje u njih sudjeluju.

U ovom trenutku u Uredbi sudjeluje 18 država članica: Švedska, Belgija, Grčka, Hrvatska, Slovenija, Španjolska, Francuska, Portugal, Italija, Malta, Luksemburg, Njemačka, Češka, Nizozemska, Austrija, Bugarska, Finska i Cipar. Ostale države članice imaju mogućnost pridružiti se u bilo koje vrijeme. Trenutno je Estonija notificirala namjeru pridruživanja.

je nadležan za odlučivanje u povezanim stvarima bračnoimovinskog režima.

U određenim se situacijama stranke mogu **sporazumjeti o nadležnosti** sudova u državi članici čije je pravo mjerodavno ili sudova u državi članici gdje je brak sklopljen, odnosno sudova u drugim državama članicama. U **nedostatku takvog sporazuma**, u stvarima bračnoimovinskog režima nadležni su sudovi u državi članici:

- na čijem državnom području bračni drugovi imaju uobičajeno boravište u trenutku pokretanja postupka,
- na čijem su državnom području bračni drugovi imali zadnje uobičajeno boravište, ako jedan od njih još uvijek tamo boravi u trenutku pokretanja postupka,
- na čijem državnom području protustranka ima uobičajeno boravište u trenutku pokretanja postupka,
- zajedničkog državljanstva bračnih drugova u trenutku pokretanja postupka pred sudom.

Pored prethodno navedenih slučajeva, nadležni su sudovi u državi članici:

- pred čijim se sudom tuženik upusti u postupak,
- na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina jednog ili obaju bračnih drugova, za odlučivanje o toj imovini,
- koja je u dovoljnoj mjeri povezana sa slučajem, ukoliko postupak nije moguće pokrenuti ili provesti ili bi bio nemoguć u trećoj državi s kojom je slučaj blisko povezan.

Mjerodavno pravo. Bračni drugovi mogu **izabrati** kao mjerodavno pravo države u kojoj oboje ili jedno od njih ima **uobičajeno boravište** ili pravo države članice čije **državljanstvo** oboje ili jedan od njih ima u trenutku sklapanja sporazuma. U slučaju **nepostojanja sporazuma o izboru**, mjerodavno je, između ostalog, pravo države:

- prvog zajedničkog uobičajenog boravišta bračnih drugova nakon sklapanja braka,
- zajedničkog državljanstva bračnih drugova u trenutku sklapanja braka,
- s kojom su bračni drugovi zajedno najbliže povezani u trenutku sklapanja braka.

Mjerodavno se pravo primjenjuje bez obzira je li riječ o pravu države članice ili treće države i bez obzira gdje se nalazi imovina.

Priznanje i izvršenje. Odluka donesena u jednoj državi članici **priznaje se automatski** u drugim državama članicama. Sud ne smije preispitivati odluku druge države članice s obzirom na njezin sadržaj, ali može **odbiti priznanje** ako je odluka:

- u suprotnosti s javnim poretkom,
- donesena jer se tuženik nije upustio u postupak, a nije mu pravodobno dostavljeno pismeno o započinjanju postupka i na način koji mu omogućuje pripremu obrane,
- u proturječju s ranijom odlukom.

Ako je odluka proglašena izvršivom, može se **izvršiti** u bilo kojoj državi članici. Proglašenje izvršivosti izdaje se uz jednostavno predočenje potrebnih isprava i može se opozvati u žalbenom postupku zbog **istih razloga** koji vrijede za odbijanje priznanja.

Uredba o imovini registriranih partnerstava

Uredba uređuje imovinskopravne posljedice registriranih partnerstava od 29. siječnja 2019., pred nadležnim tijelima država članica koje u njih sudjeluju.

U ovom trenutku u Uredbi sudjeluje 18 država članica: Švedska, Belgija, Grčka, Hrvatska, Slovenija, Španjolska, Francuska, Portugal, Italija, Malta, Luksemburg, Njemačka, Češka, Nizozemska, Austrija, Bugarska, Finska i Cipar. Ostale države članice imaju mogućnost pridružiti se u bilo koje vrijeme. Trenutno je Estonija notificirala namjeru pridruživanja.

poništaju registriranog partnerstva, sudovi u toj državi članici nadležni su za odlučivanje o imovinskopravnim posljedicama registriranih partnerstava, ako se partneri tako dogovore.

U određenim se situacijama stranke mogu **sporazumjeti o nadležnosti** sudova u državi članici čije je pravo mjerodavno ili sudova u državi članici u kojoj je registrirano partnerstvo uspostavljeno. Za postupke o imovinskim posljedicama registriranog partnerstva nadležni su sudovi u državi članici:

- na čijem području partneri imaju uobičajeno boravište u trenutku pokretanja postupka pred sudom,
- na čijem su državnom području partneri imali zadnje uobičajeno boravište ako jedan od njih još uvijek tamo boravi u trenutku pokretanja postupka pred sudom,